

МІКРОБОТ

і галактичний пірат

НОВИЙ ЧЕМПІОНАТ

Усі завмерли...

Оголошувався переможець!

— Отже, цього зоряного циклу місцем проведення...

Величезний гмарахорн завмер, ніби розглядаючи невидющими очима камери довкола.

— Місцем проведення чемпіонату... — повторив він урочисто, — оголошується... планета Містерія!

«Уф-ф-ф-ф...» — майже водночас зітхнули мільйони мешканців різних планет галактики.

Це було несподівано!

— Як?!

— Планета Містерія?!

Мікробот і його друзі, роботи Веселки, здивовано ззоралися.

— Отож... — Гмарахорн тим часом вів далі, ніби пережовуючи кожне слово: — Наступний галактичний чемпіонат із хованок відбудеться саме на цій планеті. Команди планет прошу підготуватися й виrushати на Містерію. Дякую за увагу!

Гмарахорн завмер, і за мить зображення зникло з моніторів Мікробота і його товаришів. Але вони вже на те не зважали, а пристрасно обговорювали новину.

— Я чув, — сказав Червоній, — що Містерія геть не схожа на інші планети.

— Так-так,— підхопив Фіола,— там востаннє проводили чемпіонат із хованок аж сто зоряних циклів тому, і про це жодної інформації чомусь не збереглося.

— Дуже дивний вибір,— і собі озвався Білик.— Нам треба якомога більше дізнатись про цю планету і про той чемпіонат.

— Кажуть, ніби там вештаються якісь страшні пірати,— ніяковіючи, мовив Помаранчик.

— І я таке чув,— підтверджив Мікробот.— Але гмаражорни, мабуть, їх усіх розігнали, якщо вирішили провести там змагання,— упевнено додав він.

І роботи Веселки закивали на знак згоди.

— Друзі, ми представляємо команду Робопланети, а отже, мусимо летіти туди будь-що,— підсумував Мікробот.— Ми ж не пропустимо чемпіонату з хованок! Тож не переймаймося. Яка різниця, де ховатися? Адже ми найкращі!

Роботи Веселки всміхнулися.

Атож, вони — найкращі в космосі гравці в хованки. І тепер просто мають довести це ще раз.

Чорнуха — єдиний з усіх роботів, хто так і залишився замисленим.

— Я ще дещо знаю про Містерію...— врешті тихо промовив він.

Роботи примовкли й дружно глянули на нього. Усі знали, що Чорнуха дуже старанно вивчав історію галактичного чемпіонату з хованок...

Пірат

У нескінченому просторі космосу летів корабель. Зовні він нічим не відрізнявся від інших: довгаста сіра «тарілка» без ілюмінаторів та антен, що зазвичай стирані на всі боки

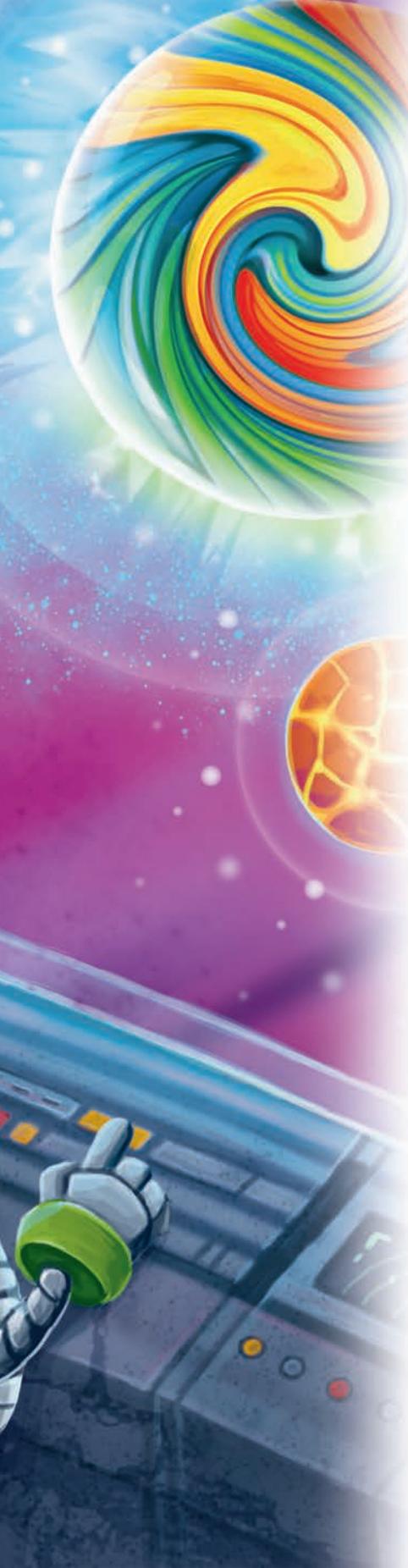
у старих ракет із віддалених планет. Збоку в нього був намальований величезний жовтий смайл — щію широю усмішкою корабель вітав метеори, що пролітали повз.

У головному відсіку корабля перед численними камерами й моніторами — утім, вимкненими — походжав туди-сюди великий гмарахорн. Його металеві обладунки бряцали в такт крокам.

— Пане капітане,— озвався невеличкий шпігль, який тихенько увійшов до відсіку,— можна вже вимикати камуфляж? Здається, нам удається...

— Так! — глухо промовив гмарахорн, зупинившись.— Вимикай! Нарешті ми змогли подолати захист комітету з хованок і оголосити переможціцею планету Містерію! Давно ж вона була

зачинена від мене... Тепер справа за нашою пташкою,— і він гучно поплескав по стіні корабля.

— Ми впораємося, капітане! — підлабузницьки мовив шпігль. — Вони всі потраплять у нашу пастику! — Він задоволено посміхнувся.

— Так! — погодився капітан. — Потраплять!

Гмарахорн стиснув величезного кулака, демонструючи його невідъ-кому.

— Нумо, знімай камуфляж, бо він мені вже набрид, — гаркнув до свого помічника.

Той хутко підскочив до якоїсь панелі й став натискати на всі кнопки й важелі поспіль.

Відсік поступово змінювався: камери, пропори, меблі зникали, а різноманітні стіни та колони перетворювалися на сірі похмурі решітки й металеві перегородки з комп'ютерами. За мить уже нішо не нагадувало розкішне просторе приміщення комітету з хованок.

Сам гмарахорн ніби розтаянув — на місці, де він стояв, з'явилися клуби густого чи то диму, чи туману. За хвилину з того димового кокону вийшла істота, що скидалася на людину, але мала дивний колір шкіри й велику розкуювдену

бороду з гілок і листя. У його очах палали сила і гнів. А колір тіла постійно змінювався, мовби істота вагалась, який обрати.

Нарешті обравши темно-синій, космічний пірат (а це був саме він!) скомандував:

— Повний вперед! Курс на планету Містерія!

Космічний корабель змінював курс. Великого жовтого смайла на його борту вже не було — там моторошно посміхався зіркам чорний Веселий Роджер.

Найстрашніший космічний піратський корабель капітана Зероса рушив до забороненої планети.

Таємниця Містерії

— ...Так от,— вів далі Чорнуха,— на тій планеті щось сталося і її взагалі закрили для відвідувань. Колись, дуже давно, там проводили міжгалактичний чемпіонат із хованок. Про це відомо всім. А ось про те, що чемпіонат не завершився, не знає майже ніхто...

— Як це не завершився? — здивувалися роботи.

— Достеменно і я не знаю, але там щось сталося: чи то землетрус, чи повінь, чи якесь інше стихійне лихо. І саме в розпал змагань. Відтоді чемпіонат там більше не проводять, а Зоряна Рада взагалі закрила цю планету.

— Як закрила? — уточнив Зеленець.

— Вони ввімкнули якийсь захист, і тепер довкола планети невидима стіна. Ніхто не може ані залетіти туди, ані вилетіти звідти.

— То тепер Зоряні Сили мають вимкнути цю стіну? — ніби сам у себе запитав Мікробот.

— Виходить, що так,— погодився Чорнуха.

— Дивина...— тільки й сказав Мікробот.

— А ще я чув,— тихо подав голос Білик,— що це планета-хамелеон.

— Хаме... що? — здивувалися роботи.

— Хамелеон! Така істота водиться на планеті Земля, де живуть Пітер з Амелією. Вона може змінювати колір і ховатись в рослинах, зливаючись з ними.

— Ого...— зашепотіли друзі.

— Нам би такі здібності,— замріяно мовив Червоній,— тоді нас би взагалі ніхто не знайшов...

— Але ж ми й так пречудово ховаємося, Червонію,— усміхнувся Мікробот.— Навіщо себе переробляти?

— Так, я згоден. Але ж яке цікаве вміння!

— Авжеж, авжеж...— Усі інші роботи закивали на знак згоди.

— Так от,— далі розповідав Білик,— на цій планеті весь час усе змінюються, тому там немає сталих кольорів і краєвидів.

- Та це ж неймовірно! — вигукнули всі.
- Цікаво, але дуже складно для хованок,— задумався Червоній.— Як там ховатися, коли все змінюється?
- Придумаємо,— відповів йому Синько.— Це ж круто! Планета варта чемпіонату з хованок!
- Авжеж,— погодився Мікробот,— так справді цікавіше! Тож летімо!

І всі роботи миттю застрибнули у свої ракети й злетіли в небо. За хвилину вони вже мчали різномальоровими кульками назустріч новій пригоді.

Прибуття

На тлі космічної темряви планета Містерія приваблювала веселими жовто-блакитними барвами.

Коли роботи Веселки й Мікробот підлетіли так близько, що вже видно було головний стадіон, де команди й гостей урочисто зустрічали організатори, вони вмить забули всі дивовижні й моторошні історії про планету і з наснагою поринули у свято.

Звідусіль лунала музика, а декорації вражали яскравістю барв.

— Bay! — тільки й вигукували роботи, виходячи зі своїх ракет.— Оце так чемпіонат! Оце так краса!

Мікробот тим часом надіслав сигнал своїм друзям — Пітеру й Амелії та автомобільчикові Ревуну. Він хотів, щоб вони теж побачили всю цю красу, тож коли Пітер відповів, робот увімкнув передачу зображення: зі своїх очей просто на Пітерів смартфон.

Після останньої пригоди на Землі, коли вони мали справу зі страшним Кам'яним драконом, Мікробот налаштував

Зміст

МІКРОБОТ І ГАЛАКТИЧНИЙ ПІРАТ	4
Новий чемпіонат	5
Пірат	6
Таємниця Містерії	10
Припуття	12
Капітан Зерос	14
Старт змагань	17
Змагання	21
Підступність Зероса	25
Відчай	30
Дрони	32
Бй Веселки	33
Друзі приходять на допомогу	36
Де скарб?	39
Зоряні Сили	41
Дивовижне дерево	42
Планета	44
Паросток	49
Страшний наказ генерала	50
Несподіване знайомство	51
Скарб	55
Незрозумілі події	58
Виконана обіцянка	60
Стара нова планета	63
 МІКРОБОТ І ТОЙ, КОГО НЕМА	65
У далекому-далекому минулому	66
Велике стикається з маленьким	68
Гейол	69
Несподіване знайомство	71
Міленіал	82
Перший	87
Диво-яйце	89
Зникнення Веселки	92
Кінець?	98
Створення	102
Роботи Веселки застрягли	107
Пошук роботів Веселки	112
Порятунок	116
Повернення	122